

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7772/2022
19.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Снежана Секулић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа Драган Тодоровић адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2343/21 од 09.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2343/21 од 09.02.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2343/21 од 09.02.2022. године

Образложење

Пресудом Основног суда у Бечеју – Судска јединица у Новом Бечеју П 216/2019 од 26.05.2021. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тражено да суд утврди да је ништав уговор о предаји имовине закључен између тужене и покојне ВВ из ..., оверен пред Основним судом у Зрењанину под бројем Ов.3 .../... , који је за предмет имао 4/6 идеалног дела власништва непокретности уписаних у лист непокретности ... КО ...- кп.бр. ... са породичном стамбеном зградом и помоћном зградом о окућницом површине 5 ари 91м² у ...,/..., те да се тужена обавезе да трпи упис права својине у корист тужиоца на 2/6 идеалних делова предметне непокретности. Другим ставом изреке обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 111.840,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2343/21 од 09.02.2022. године, првим ставом изреке, делимично је уважена жалба тужиоца и пресуда Основног суда у Бечеју – Судске јединице у Новом Бечеју П 216/19 од 26.05.2021. године преиначена у погледу одлуке у трошковима поступка тако што је обавезан тужилац да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 87.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је у преосталом делу првостепена

пресуда потврђена. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о истој одлучи сходно члану 404. став 1. ЗПП.

Према члану 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије Врховни касациони суд одлучује у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене правне заштите, начин пресуђена и разлоге дате за одбијање тужбеног захтева као неоснованог. О захтеву тужиоца за утврђење ништавости предметног уговора о предаји имовине одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучено о захтевима са чињеничним стањем као у овој парници, а тичу се правила о пуноважности уговора предвиђених Законом о наслеђивању и Законом о облигационим односима.

Из наведених разлога нема места о одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној, сагласно чему је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије сходно члану 403. став 3. у вези са чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.), осим из члана 404. ЗПП.

Тужба ради утврђења ништавости уговора о предаји имовине поднета је дана 18.06.2019. године, а вредност спора је 500.000,00 динара.

Имајући у виду да се у овом случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање код кога се сходно члану 33. став 2. ЗПП меродавном вредношћу предмета спора сматра она коју је тужилац означио у тужби, те како иста очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра, то је

наведени ванредни правни лек сходно члану 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 413. ЗПП, другим ставом изреке одбачен као недозвољен.

Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић